

NOTAT

Dato: 15. december 2004
Kontor: Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret
J.nr.: 2004/4139-207
Sagsbeh.: SWE
Fil-navn: Notat

Notat om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 4.

1. Lovreguleringen og den gældende praksis.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 4, skal ansøgning om ægtefællesammenføring som udgangspunkt indgives fra ansøgerens hjemland eller et land, hvori ansøgeren har haft fast ophold i mere end de sidste tre måneder.

Efter gældende praksis kan ansøgning om ægtefællesammenføring indgives her i landet, hvis ansøgeren på tidspunktet for ansøgningens indgivelse lovligt opholder sig her i landet med opholdstilladelse, på visum eller visumfrit, eller hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Efter gældende praksis kan ganske særlige grunde blandt andet foreligge, hvis ansøgeren har opnået en sådan tilknytning til Danmark i kraft af et langvarigt ophold her i landet og/eller personlig tilknytning til den herboende ægtefælle, at det ikke bør kræves, at den pågældende udrejser af Danmark for at søge om opholdstilladelse her i landet fra sit hjemland eller et andet opholdsland.

2. Begrundelsen for ændring af praksis.

Der er to grunde til at ændre praksis.

For det første det forhold, at en praksisændring, der i videre omfang åbner op for, at ansøgninger om ægtefællesammenføring kan indgives her i landet, vil være bedre stemmende med Danmarks internationale forpligtelser.

For det andet det forhold, at det i visse sager kan forekomme åbenbart urimeligt, at ansøgeren skal udrejse af Danmark for at søge om ægtefællesammenføring fra sit hjemland. Det gælder navnlig i sager, hvor der er stor sandsynlighed for, at ansøgeren vil blive meddelt opholdstilladelse.

3. Den nye praksis: Indgivelse her i landet, hvis en afskæring medfører væsentlig ulempe.

Det må antages, at behovet for ændringen kan imødekommes ved i fremtidig praksis at lægge vægt på, om det er forbundet med væsentlig ulempe for ansøgeren og dennes herboen-

de ægtefælle og eventuelle herboende børn, at ansøgeren skal udrejse og ansøge om ægtefællesammenføring fra hjemlandet. Er det tilfældet, jf. nærmere nedenfor, vil det fremover blive antaget, at der foreligger en sådan særlig grund, at ansøgningen vil kunne indgives her i landet.

I følgende tilfælde vil der normalt foreligge væsentlig ulempe:

1. Når den herboende ægtefælle er flygtning.
Herved undgås det, at ægtefællerne adskilles i en situation, hvor den herboende flygtning vil kunne være afskåret fra at følge med sin ægtefælle, selv om den pågældende ønsker det.
2. Når den herboende ægtefælle og ansøgeren har fællesbørn, der opholder sig her i landet, og ansøgeren skal udrejse til et land uden for Europa. F.eks. vil det normalt ikke være forbundet med væsentlig ulempe for ansøgeren at skulle udrejse til Kosovo-provinsen i Serbien og Montenegro for dér at ansøge om ægtefællesammenføring.
3. Når det antages efter en konkret vurdering, herunder når det fremstår uproportionalt at kræve, at ansøgeren rejser hjem for at indgive ansøgningen. Det vil i den forbindelse indgå i vurderingen, om det er sandsynligt, at ansøgningen vil kunne imødekommes.

Praksisændringen vil have virkning straks og vil omfatte sager vedrørende såvel de nugældende afvisningsbestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 4, som de tidligere gældende afvisningsbestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003, og § 9, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001.

Verserende klagesager om afvisning af ansøgning om ægtefællesammenføring af ovennævnte karakter vil blive hjemvist til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen kan tage ansøgningerne under behandling, og at ansøgeren i de pågældende sager får lov til at opholde sig her i landet under styrelsens sagsbehandling.

4. Afledet virkning: Ny praksis for opsættende virkning i visse tilfælde ved klage over afslag på ansøgning om ægtefællesammenføring.

Efter gældende praksis tillægger ministeriet en klage opsættende virkning, hvis der foreligger helt særlige omstændigheder, der efter almindelige forvaltningsretlige principper giver grundlag herfor, f.eks. hvis den påklagede afgørelse forekommer åbenbart urigtig på baggrund af de oplysninger, der fremgår af klagen, eller hvis den pågældende udlænding (eller dennes barn) er alvorligt syg og af denne årsag ikke er i stand til at udrejse.

Praksis for opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen vil i konsekvens af ovennævnte praksisændring straks blive ændret således, at klage over afslag på ansøgning om ægtefællesammenføring tillægges opsættende virkning, hvis den herboende er flygtning, eller parret har fællesbørn her i landet.